

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμὰς 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

Διαχειριστής: Σ. ΒΕΛΛΗΣ

ΕΤΟΣ Δ' — ΑΡΙΘΜΟΣ 124

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἰτησίαν:

“ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ” ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1909.

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ἔλης καὶ ὑπεύθυνοι

ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ

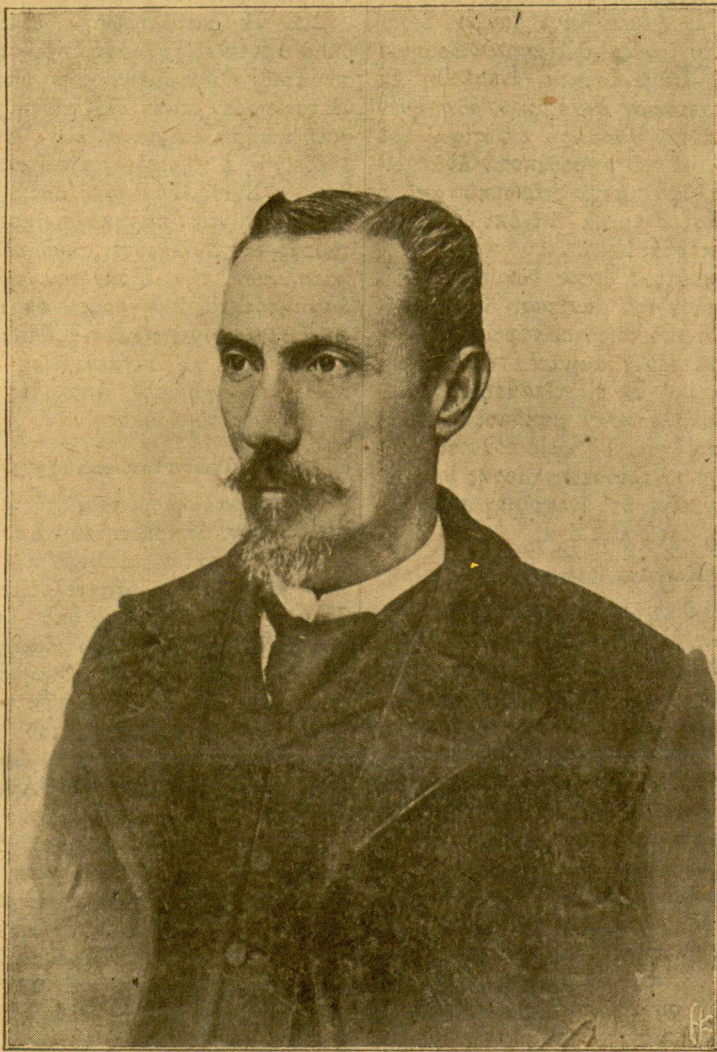
Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς «Δικαιοσύνης» εἰς ἰδιαίτερον μικροῦ σχήματος τομίδιον ὁ περὶ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΝΟΜΟΣ μετὰ τοῦ σχετικοῦ Ἐκτελεστικοῦ διατάγματος καὶ τῶν συναφῶν ἄρθρων τοῦ Ποιν. Νόμου, τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 50 εἰς τὰ κυριώτερα Ἀθηναῖκά βιβλιοπωλεῖα, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Ἡ δίκη διεξήγετο ἐνώπιον τοῦ Κακούργιοδικείου Σύρου, παρὰ τὸ πλευρὸν δὲ τοῦ Βλασίου Γαβριηλίδου, κατηγορουμένου ἐπὶ ἐξυβρίσει κατὰ τοῦ Βασιλέως, ἵστατο ὡς συνήγορος ὁ Κωνστ. Ἐσολιν. Ἰδιόρρυθμος, ὅπως πάντοτε ὑπῆρξεν, ἐνόησε παρὰ τὴν γνώμην τῶν συμπραττόντων ἐν τῇ υπερασπίσει ἄλλων συνηγόρων, ἰδιόρρυθμον νὰ μετέλθῃ καὶ τὸ εἶδος τῆς υπερασπίσεως. Ἡ κατηγορία ἦτο ὅτι ὁ Βλάσιος Γαβριηλίδης ἀπέδωκεν εὐθύναν εἰς τὸν Ἀνεύθυνον, καὶ ὁ Ἐσολιν, υπερθεματίζων εἰς τὸ κατηγορητήριον, ἀνέλαβε νὰ υποστηρίξῃ ὅτι ὁ τύποις κατὰ τὸ Σύνταγμα ἡμῶν ἀνεύθυνος Βασιλεὺς, πράγματι δὲν εἶνε τοιοῦτος, νὰ υποστηρίξῃ δὲ τοῦτο οὐχὶ ἐξονυχίζων τὰς συνταγματικὰς διατάξεις, ἀνασκευάζων ταῦτα ἐξ δεξιῶν διαστρέφων αὐτάς, ἀλλ' ἀνατρέχων εἰς τοὺς ἄρθρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους Γεώργιος ὁ Α' ἀνέλαβε νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἐπίλογος τῆς ἀγορεύσεώς του ἐκαίνης, ἣτις κατέληξεν εἰς ἀθωτικὴν ἐτυμηγορίαν, ἦτο ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶνε Πεδεμόντιον, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐξήλθεν ὁ οἶκος τῆς Σαβοΐας, εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ Ἰταλία, οὐδὲ Πρωσσία, ἐν ἣ ἔδρασαν ὁ οἶκος τῶν Χοεντςόλερν, εἰς ὃν κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ σημερινὴ Γερμανία. Μικρὰ γῆς γωνία ἡ Ἑλλάς, ἀντικρύσασα ἕνα κολοσσὸν καὶ ζυμωθείσα ἐπὶ ἔτη μὲ τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς, εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀναζητήσῃ ἕνα Διαιτητὴν, ὃν ἀνεκήρυξε Βασιλέα τῆς, τὸν ὅποιον διελάλησε διὰ τοῦ Συντάγματος Ἀνεύθυνον, πρὸς ὃν ὅμως κατὰ πᾶσαν δυσχερῆ τοῦ πολιτικοῦ τῆς βίου περιόδου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀτενίσῃ, ἂν οὐχὶ τελείως ὡς εἰς ὑπεύθυνον, πάντως ὅμως ὡς εἰς Διαιτητὴν.

Τοιαῦται περίπου ἦσαν αἱ λέξεις τοῦ ἐπιλόγου ἐκείνου, αἵτινες ἀπαγγελλόμεναι μὲ τὸ ἰδιοτρόπως ὑποκλαυθμηρῖζον ὕψος τοῦ ρήτορος, τονίζόμεναι μία πρὸς μίαν, ὀγκοῦμεναι εἰς ἐννοίας, ἐκσφενδονίζόμεναι κατὰ κυριολεξίαν, δὲν κατέλαβον τὴν κρίσιν τῶν δώδεκα ἀστών, ἀλλὰ τὴν ἡχημαλώτισαν, ἐνῶ συγχρόνως ἀπὸ τὸ βᾶθος τῶν καθισμάτων τῶν ἐνόρκων κριτῶν τοῦ λαοῦ, ὡς ἀπήχησις αὐτῶν, λίαν αἰσθητοὶ ἐπήρχοντο οἱ λυγμοί.

Ὁ συνήγορος, ὁ διαφωνήσας εἰς τὸ τοιοῦτο ὑπ' αὐτοῦ διαγραφὴν εἶδος τῆς υπερασπίσεως, εἶχεν ἤδη καταδειχθῆ νικητῆς, οὐχὶ διότι εἶχε διασκευάσει μίαν ὡραίαν καλλιλογικῶς ἀγόρευσιν, ἀλλὰ διότι ἔσχε τὴν δύναμιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐπίστευε καὶ αὐτὸς τοῦλάχιστον ἐθεώρει ὡς ὀρθὰ, νὰ τὰ ἀναπαραστήσῃ μὲ ὄλον ἐκεῖνο τὸ πάθος τὸ ὁποῖον προσδίδει ἢ πεποίθησις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤ. ΕΣΣΛΙΝ

Τοιοῦτος εἰς πᾶν τοῦ δημοσίου βίου του σημεῖον ὁ Κωνστ. Ἐσολιν. Δύσκαμπτος, ὅπως τὸ λιπόσαρκον σῶμά του, συμπίπτει οὐχὶ σπικνῶς νὰ θραύηται, οὐδεμίαν ὅμως ὑπάρχει περιπτώσις καθ' ἣν νὰ ἐκάμφθῃ. Λαϊκὸς ὅσον ὀλίγοι, εἶνε συγχρόνως καὶ ἀριστοκράτης. Κατελιημμένος ὅσον ὀλίγοι μὲ τὴν ἔμμονον ἰδέαν τοῦ πολιτεύεσθαι, ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ τοῦ ὄρου ἐννοίᾳ, ἦτοι τῇ τοῦ μεριμνᾶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν, δὲν ἐννοεῖ αὐτὸς νὰ κατέλθῃ πρὸς τὴν πολιτικὴν, ἀλλ' ἀξιοὶ αὐτῆ νὰ τὸν καλέσῃ.

Ἄν τις κληθῆ νὰ τὸν χαρακτηρίσῃ ὡς ρήτορα ἢ ὡς δημοσιογράφον, θὰ εὐρεθῆ εἰς θέσιν ἐκτάκτως δυσχερῆ. Ἐνῶ εἶνε καλλιτέχνης τοῦ λόγου καὶ ἀριστοκράτης ἐν τῇ ἐκφράσει, περιμαζεύει τὸ ὕλικόν ἀπὸ τοῦ ὁποῖου διαμορφώνει τὸ καλλιτέχνημά του αὐτὸ ἐκ τῶν λέξεων τῆς στιγμῆς, αἵτινες αὐθόρμητοι προβάλλουν χωρὶς αὐτὸς οὐδεμίαν νὰ καταβάλλῃ πρὸς ἐκλογὴν τῶν προσπάθειαν.

Ἡ ἔμπνευσις τὴν ὁποῖαν ἔσχεν ὡς Νομάρχης Φθιώτιδος, διεληθὼν μόνος αὐτὸς διὰ τοῦ μέσου τῶν διασταυρου-

μένων πυρῶν, ἣτις ἔσχεν ὡς ἐπιτυχίαν τὴν διάσωσιν τῆς Λαμίας, παρέχει ἴσως ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆς αὐτοπειθίσεως μὲ τὴν ὁποῖαν προβαίνει εἰς πᾶσαν κίνησιν, δὲν παρέχει ὅμως πλήρη τὴν εἰκόνα τοῦ ὄλου χαρακτήρος αὐτοῦ, ὅπως τὴν εἰκόνα αὐτῆς τὴν παρέχει μία ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ ἣν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συναδέλφους του δημοτικοὺς συμβούλους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ὅταν πρό τινων ἐτῶν ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τοῦ δημοσίου τούτου ἀξιώματος παραίτησίν του: «Ἐάν, κύριοι, ἔγραφε τότε δημοσίᾳ, μία σταχὼν συνειδήσεως ὑπῆρχεν ἐν τῇ Δημαρχείᾳ Ἀθηνῶν, αὕτη καὶ μόνη ἴσκει νὰ πληρώσῃ τὴν δεξαμενὴν ὕδατος!»

Ἦδη τὴν τύχην ἐνὸς νομοθετήματος, διὰ τὸ ὅποιον ἀπὸ ἐτῶν πλάττει ὄνειρα ὁ δικηγορικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἐμπιστεύονται οἱ δικηγόροι τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸν Κωνστ. Ἐσολιν.

Ἵπῆρξαν οἱ ἀπὸ ἀγαθῆς συνειδήσεως ἀντιδράσαντες εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὡς προέδρου, καὶ οἱ ἀντιδρά-

σαντες αὐτοὶ ἦσαν ὄχι ὀλίγοι. Ὅπως δὲ ἰδιόρρυθμος ὑπῆρξεν ὁ ὄλος τοῦ Κωνστ. Ἐσολιν δημοσίος βίος, οὕτως ἰδιόρρυθμος ὑπῆρξε καὶ ἡ δικαιολογία τῆς κατ' αὐτοῦ ἀντιδράσεως κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν. Τὸν Ἐσολιν τὸν χαρακτηρίζει ὑπερβολὴ ἐν τῇ ἀκαμψίᾳ, ἀμετάπειστον ἐν τῇ ἀποφάσει, πρωτοτυπία ἐν τῇ ἀντιλήψει καὶ τῇ κρίσει περὶ τῶν ἠθῶν ἡμῶν. Αὐτὰ ἦσαν τὰ ἐπιχειρήματα τῶν πολεμισάντων τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Κωνστ. Ἐσολιν ὡς προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν. Εἶθε μὲ τὰ αὐτὰ μειονεκτήματα νὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι καὶ οἱ λοιποὶ πρὸς οὓς οἱ Ἀθηναῖοι δικηγόροι θὰ ἀναθέσουν τὰ λοιπὰ τοῦ Συλλόγου τῶν ἀξιώματα. Ἄν ὁ θεσμὸς τῶν δικηγορικῶν συλλόγων εἶνε προωρισμένος νὰ πάθῃ ἀπὸ ἀσφυξίαν ἠθικῆς, ἄς ἀποθάνῃ.

ΜΙΑ ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΡΩΤΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι αἱ Ἀθηναὶ διατελοῦσιν ὑπὸ δικαιοστάσιον. Αἱ ἀρξάμεναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκλογαὶ πρὸς κατάρτισιν τῶν ἀρχῶν τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου ἐπέδρασαν τόσον ἐπὶ τῶν νεύρων τῶν κ. κ. δικηγόρων, ὥστε τῶν μὲν δικαστηρίων ἐκείνων, αἵτινα ὑποκλέπτουν ὥρας τινὰς πρὸς συνεδριάσιν, αἱ αἰθουσαὶ παρουσιάζουν θέαμα δικηγόρων περὶ παντὸς ἄλλου ἀσχολουμένων ἢ περὶ τῶν υποθέσεων διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὁποίων προσήλθον, τῶν ἄλλων δὲ δικαστηρίων, ὧν αἱ συνεδριάσεις συμπίπτουν πρὸς τὰς ὥρας τῶν ἐκλογῶν, γίνεται κατ' ἀνάγκην ἀναβολὴ τῶν συνεδριάσεων. Πόσα διαβούλια πρὸ τοῦ διαρρεῦσαντος ὀκταήμερου ἐπλάσθησαν καὶ πόσοι εὐγενεῖς ὑπολογισμοὶ συνυφάνθησαν, δὲν ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ λόγοι νὰ ἀναγράφωμεν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, παρὰ τὸν συμφορμὸν ὄλων αὐτῶν τῶν συναίσθημάτων καὶ παρὰ τὸν συνωστισμὸν τῶσιν ἐπαγγελημάτων! ἐν μᾶ καὶ τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ, ἢ ἀπώλειᾳ ἐκείνου περὶ τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχε φόβος ὅτι θὰ ἐμειούτο, τοῦτο δὲ ἦτο ἡ δικηγορικὴ ἀξιοπρέπεια, δὲν ἐπῆλθε. Προσχήματά τινα, ὧν ἡ τήρησις ἂν δὲν ἦτο ἀπαραίτητος πάντως ὅμως ἦτο ἐπιθυμητὴ, ἀναμφιβόλως δὲν ἐτηρήθησαν, τὰ πλεῖστα ὅμως τούτων, ἴσως τὰ οὐσιωδέστερα, ἀναμφιβόλως ἀντέστησαν εἰς τοὺς τόσους πειρασμοὺς, οἵτινες εἶχον καταλάβῃ τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς αἰθούσης τοῦ Πρωτοδικείου, τὴν πλήρη καπνοῦ ἀφ' ἐνός, πληρεστέραν ὅμως—ἄς μὴ εἴπωμεν πάθῶν—πάντως ὅμως ἀντιζηλιῶν ἐξ ἄλλου.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ

Ἡ προσδρόμῆσις τοῦ προδωρικοῦ προέδρου κ. Σίμου Μπαλάνου. Τὴν 10ην τῆς πρωΐας τῆς παρελθούσης

Κυριακής, υπερπλήρης ήτο η αίθουσα του Πρωτοδικείου. Την έδραν του Προέδρου, ως προσωρινού, καταλαμβάνει ο γρηαιότερος δικηγόρος κ. Σίμος Μπαλάνος, παρ' αυτόν δε καλείται να παρακαθήση ως προσωρινός γραμματεὺς ο εκ των νεωτέρων υπ' αυτού εκλεγείς κ. Αδαμάντιος Χαρτουλάρης.

Πρό πάσης εργασίας ο κ. Σίμος Μπαλάνος απηύθυνε προς την πράγματι πολυπληθή δικηγορικὴν συνέλευσιν τὴν ἐξῆς προσλαλιάν :

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Τὸ ἄχαρι γῆρας μοὶ προσδίδει τὴν τιμὴν, νὰ προοιταίμαι σήμερον τῶν πρώτων ἀρχαιρειῶν τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, δηλωσάμενός μου τοῦ σεβαστοῦ συναδέλφου κ. Κωνσταντοπούλου, τοῦ προηγουμένου μου κατὰ τὸν διορισμόν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ προσέλθῃ ἕνεκα μικρᾶς ἀσθενείας εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ὡς γνωστόν, ἅπαντες συνηθάνθημεν τὴν χρησιμότητα τῆς ἐπιπέδου τοιούτων συλλόγων, λειτουργούντων λίαν εὐδοκίμως εἰς ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη. Τούτου ἕνεκα πολλὰκις συνεστάθησαν τοιοῦτοι ἐν Ἀθῆναις, ἀλλ' ἀντυχῶς ο βίος αὐτῶν ἐπῆρξε βραχύς, ἀπεδόθη δὲ τοῦτο εἰς τὴν ἑλευθέρου νόμου καθορίζοντος τὰ τε δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα.

Εὐτυχῶς μετὰ πολλὰς περιπετείας ἐξεδόθη ἤδη τοιοῦτος νόμος, σήμερον δὲ πρόκειται νὰ γίνῃ ἐναρξίς τῶν ἀρχαιρειῶν τοῦ Συλλόγου.

Ὁδδόλιος ἀμφιβάλλω, ὅτι ὁ ἤδη ψηφισθεὶς νόμος ἀκριβῶς ἐφαρμοζόμενος θὰ φέρῃ πολλὰ αἰετα ἀποτελέσματα, θὰ συντελέσῃ δὲ, ὅπως τὸ δικηγορικὸν σῶμα λάβῃ τὴν ἀξιοπρεπὴ ἐκείνην θέσιν, ἣν τέταται νὰ κατέχῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐπ' ὅσων τὰ δικαιώματα συνεπάγονται καὶ ἀντιστοίχους ὑποχρεώσεις, πολλαὶ δὲ τοιαῦται ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τὸ δικηγορικὸν σῶμα ἵνα τοῦτο ἐμπνεύσῃ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἄλλων πρὸς αὐτό.

Ἐν τούτοις πέποιθα, ὅτι ἅπαντες θὰ συντελέσωμεν ὅπως ὁ Σύλλογος καταρτισθῇ καὶ λειτουργήσῃ ἀπαισίτως, οὕτω δὲ θὰ ἐπέλθωσι ἰσχυρὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα. Ἡδὴ φρονῶ, Κύριοι, ὅτι δύναται ν' ἀρχίσῃ ἡ ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὀριστικοῦ Προέδρου, εὐελπιστῶ δὲ ὅτι πάντες θ' ἀποφύγωμεν περιττὰς καὶ ἀσκοποὺς συζητήσεις.

✠

Εὐνόητον ἔστι τοὺς ὠραίους τούτους λόγους τοῦ παλαιμάκου δικηγόρου διεδέχθησαν χειροκροτήματα παταγώδη, μετὰ τὰ ὁποῖα ἤρξατο ἡ ἀνάγνωσις τῆς βίβλου τῶν δικηγόρων, διότι βιβλὸς καὶ οὐχὶ κατάλογος ἦτο ὁ τόμος ἐκεῖνος, ὃν τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐδάπτισεν ὡς πίνακα περιέχοντα τὰ δνόματα τῶν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθῆναις δικαστηρίοις διωρισμένων δικηγόρων. Ἐγχείρημα τοιοῦτον, οἷον θὰ ἦτο ἡ πλήρης ἀνάγνωσις τοῦ καταλόγου, φυσικώτατα δὲν ἐπετελέσθη, μόλις δὲ συνεπληρώθη ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἡ ἀπαιτούμενη ἐκ τοῦ νόμου ἀπαρτία, ἡ συνέλευσις ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κύριον ἔργον τῆς, οἷον ἦτο ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου.

Τοιοῦτος παρὰ ἀντιδράσεις τινὰς, ὡν τὴν ψυχολογίαν παραθέτομεν εἰς ἕτερον μέρος, ἀνεδείχθη ὁ κ. Κωνσ. Ἐσολιν, οὕτω δὲ ἡ πρώτη ἐκλογικὴ ζῦμωσις καὶ τὸ πρῶτον πείραμα, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου ἐξηρτάτο ἡ κρίσις κατὰ πόσον οἱ δικηγόροι κατέστησαν ὄρμιοι διὰ θεσμόν, οἷος ὁ ἐν ἐνεργείᾳ τεθεῖς, συνετελέσθη ὑπὸ τοῦς αἰσιωτέροις δυνάμεθα νὰ εἰπωμέν οἰωνούς.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀντιπροέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ταμίου.

Ἐνταῦθα πλέον ἡ ἀρωγὴ τῆς ἐκλογικῆς Μούσης πρὸς περιγραφήν τῆς δευτέρας ταύτης συνελεύσεως πολλὰ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συνεισφέρῃ. Τὸ φαινόμενον τῆς πρώτης ἡμέρας, τὸ καθ' ἡμᾶς ὀφειλόμενον κυρίως τὸσον εἰς τὴν ἀκραν ἐπιβολὴν τῶν δύο ὑποψηφίων προέδρων, ὅσον καὶ εἰς τὴν μὴ προσωπικὴν αὐτῶν ἐμφάνισιν ἐν τῇ συνέλευσει, δὲν παρατηρεῖται πλέον ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ συνέλευσει. Θερμότεροι πλέον οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι, πλὴν τῶν ἀντιπροέδρων, μετὰ τὴν ὀρμὴν τῶν ὀλίγων σχετικῶς ἐτῶν τῶν, μετὰ τὴν θέρμην ἣν κατ' ἀνάγκην ἀναπτύσσει τὸ συναίσθημα τῆς στῆθις πρὸς

στῆθος τρόπον τινὰ πάλης πρὸς ἐπικράτησιν, ὅλα ταῦτα συντελοῦσιν, ὅπως ἡ συνέλευσις προσλάβῃ πρὸς στιγμὴν τὴν ὄψιν ἐκλογέων ἐκλιπαρούντων, ἐκλογέων ἀγορευόντων, ἐκλογέων φανατικῶς προκατειλημμένων ὑπὲρ μᾶς ὑποψηφιοτήτος καὶ φανατικώτερον πολεμούντων τὰς ἄλλας. Ἄν εἰς ταῦτα προστεθῇ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνέλευσιν προσελθόντων ἐκλογέων, ὑπερβάς τὰς ἐξ ἑκατοντάδας, ἦτο ἀνώτερος τῶν κατὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν ψηφισάντων, ἡ εἰκὼν καθίσταται πληρυστέρα, συμπληρουμένη δὲ τελείως καὶ ἐκ τοῦ ἐτέρου φαινομένου, ὅτι ἡ συνέλευσις αὕτη ἦτο καὶ ἡ ποικιλιώτερη ὑπὸ ἐποψίν... ἐπαγγελματίων! Διότι καὶ ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἤσκησε τὸ ἱερόν τοῦ ἐκλογέως καθήκον, καὶ ὁ σεβαστὸς ταμίος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίτης κ. Θεμιστοκλῆς Κανάρης, ἀναμνησθεὶς ἀρχαίων ἡμερῶν, δὲν ἀπώκνησε νὰ ρίψῃ ἐντὸς τοῦ χαρτίου ἐν εἶδει κάλπης κιβωτίου τὸ ψηφοδέλιόν του, καὶ ὑπάλληλοι συμβολαιογραφεῖων καὶ ποικίλοι γραμματεῖς καὶ ἑταιρειῶν προσωπικῶν ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος καὶ ἐν γένει ὅπου ὑπῆρχε διδακτορικὸν πτυχίον καὶ διάταγμα διορισμοῦ δικηγόρου, ἐπιμελέστατα ἀνεσῆρθη ἐκ τῶν οἰκογενειακῶν ἐγγράφων, ὀδηγηθῆν μέχρι τοῦ αὐτοῦ χαρτίου κιβωτίου, πρὸ τοῦ ὁποίου, μετὰ τὸ ψηφοδέλιον ἀνὰ χεῖρας, ἀπεκαλύφθη μετὰ σεβασμοῦ καὶ ὁ περὶ τὰ ἀστρονομικὰ ἀσχολούμενος κ. Κωνστ. Λυκόρτας!

ὑπὸ τοιούτους ὄρους δὲν θὰ διεξεδικαιεῖ τὸν τίτλον τοῦ μάντεως, ὅστις θὰ ἔλεγε, ὅτι ἡ ὑπὸ τοιούτους ὄρους ἐκλογή, ὅσον ἀφορᾷ τὸν γραμματέα καὶ ταμίαν, δὲν θὰ κατέληγεν εἰς τὴν τόσας συγκινήσεις προκαλέσασαν ἀπόλυτον. Ὅπως καὶ δὲν κατέληξε. Τὸ κέρδος ἐν τούτοις, ὅπερ ἐκ τῆς συνελεύσεως ταύτης θετικῶς ἀπέρρευσε, εἶνε, ὅτι ἀνεδείχθη καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος, ὅστις εἶνε ὁ κ.

Κωνσ. Ρακτιδάν.

Περὶ τῆς δικηγορικῆς ταύτης προσωπικότητος, εἰς ἣν τὸ σῶμα τῶν ἐν Ἀθῆναις δικηγόρων μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ καὶ μετὰ τόσης ὁμοφωνίας ἐμπιστεύεται τὸ δεύτερον ἀξίωμα, περιττεύει νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὑπερθεματίζοντες. Καταλαβόν ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος σχετικῶς βραχέος τὰς πρώτας γραμμὰς ἐν τῇ ἐπιστῆμῃ, κατέλαβε συγχρόνως μίαν ἐκ τῶν αὐτῶν πρώτων γραμμῶν ἐν τῇ ἐφηρμοσμένῃ, οὕτως εἰπεῖν, δικηγορίᾳ, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ὅσον ὀλίγοι κατεδείχθη κατέχων τὴν δύναμιν τοῦ συγκεντροῦν τὴν ἀγάπην ἂν μὴ αὐτὴν τὴν λατρείαν τῶν συναδέλφων του. Μειλίχιος ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας, μετριόφρων μέχρις ὑπερβολῆς, προσηγῆς, ἐπέτυχεν, ὥστε, παρὰ τὴν διαρκῆ σύγκρουσιν, ἣν κατ' ἀνάγκην προκαλεῖ ἡ ἀσκῆσις, καὶ δὴ εἰς κλίμακα τόσον μεγάλῃ, ἐνὸς ἐπαγγέλματος ὡς τὸ δικηγορικόν, οὐδέποτε νὰ καταλήξῃ εἰς σύρραξιν.

Ὁ Γραμματεὺς καὶ ταμίος.

Τὴν δευτέραν ταύτην συνέλευσιν, ἣν ὠχρότατα ἀνωτέρω ἀπεικονίσσαμεν, ἐπηκολούθησεν ἡ τρίτη, ἣτις ἀποκλειστικῶς εἶχε προορισμὸν νὰ συγκεντρώσῃ περὶ τὸ πρόσωπον ἐνὸς ἐκ τῶν ὑποψηφίων γραμματέων καὶ ταμίων τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν. Εὐτυχῶς ἡ πρὸς τὸν θεσμὸν στοργὴ καὶ τὸ συναίσθημα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀξιοπρεπείας ἐπεκράτησαν, οὕτω δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐπέστη ὀριστικῶς ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ κ. **Γεωλ. Κοντοπούλου**, ὡς γραμματέως, καὶ τοῦ κ. **Σπυρ. Γκίνη**, ὡς ταμίου.

Ἀμφότεροι μετὰ πεποιθήσεως γράφομεν ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει τὸ δεδομένον ὅπως ὑστερήσουν ἐν τῇ ἐντολῇ ἣν ἀναδέχονται ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων τῶν, ἀντιθέτως μάλιστα τόσον ὁ ἐπιστημονικὸς, ὅσον καὶ ὁ ἐπαγγελματικὸς βίος ἀμφοτέρων ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἐν προσηγούμενον δικαιολογεῖν τὴν ἐκλογὴν τῶν.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

Ἐκ τοῦ φαινομένου, ὅτι μεταξὺ πέντε ἑκατοντάδων ἐκλογέων ἀνεύψαν δύο περίπου ἑκατοντάδες ὑποψηφίων διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο τοῦ μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δὲν νομίζομεν, ὅτι δύναται τις νὰ σῆρῃ συμπέρασμα, καὶ δὴ οὐχὶ ἐνθαρρυντικὰ διὰ τὴν πρόδον τοῦ θεσμοῦ. Ὅταν ἀνομολογηθῇ, ὅτι νόμος νέος, τὸ πρῶτον ἤδη τιθέμενος εἰς ἐφαρμογὴν, ἐγκαινιάζων σύστημα ἐντελῶς νέον, δὲν εἶνε εὐχερὲς νὰ εἰσδῶτῃ καθ' ὅλα εἰς τὴν

διάνοιαν σώματος τόσον πολυπληθοῦς, πάντα τὰ λοιπὰ ἀποβαίνουσιν εὐνόητα. Ἡ ἐννοια τῆς ἀξίας ἔχει προφανῶς δύο ὄψεις ἐξ ὧν ἡ μία ὑποκειμενικὴ ἡ δὲ ἕτέρα ἀντικειμενικὴ. ὑπὸ τὴν πρώτην αὐτῆς ὄψιν πάντες ἔκριναν ἑαυτοὺς ἀξίους καὶ πάντες τοιαύτην περὶ ἑαυτῶν ὀφείλουσαν νὰ ἔχουν ἐκτίμησιν, ἣτις ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἐξικνεῖται καὶ μέχρι τῆς πεποιθήσεως, ὅτι τὸ ὑποκειμενικὸν τοῦτο συναίσθημα ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὴν κατ' ἀντικειμενικὸν ἀλήθειαν. Ἄς εὐχηθῶμεν, ὅτι ἀνδρούμενος ὁ θεσμὸς ἐν τῇ μέλλοντι, θὰ μᾶς διαπαιδαγωγῆσῃ τόσον, ὥστε ἕκαστον ἡμῶν θὰ ὀπίσθῃ μετὰ τὸν φακὸν ἐκείνου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ εἶνε δυνατόν νὰ διαγνώσωμεν τὰ πράγματα καὶ κατ' ἀντικειμενικόν. Εὐτυχῶς, παρ' ὅλα τὰ σμῆνῃ τῶν ὑποψηφίων, ἐπέπλευσαν, ἂν ἡ ἐκφρασις εἶνε ἐπιτετραμμένη, κατὰ τὸ πλεῖστον ὀνόματα, ἅτινα θὰ ἤρχετο πᾶς τις νὰ καταλάμβανον ὀριστικῶς καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Εὐχόμεθα τὰ αὐτὰ ὀνόματα μετὰ παραλλαγὰς ὀλίγας, ὅσας ἡ γενικὴ κρίσις θὰ ὑποδείξῃ, νὰ ἀναλάβουν τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος.

Διὰ τὰ κατὰλήζωμεν δὲ εἰς ἐκεῖνο, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὄλου σώματος, ἀισθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν, νὰ τονίσωμεν ὅτι ἐν ὅλῃ ταύτῃ τῇ ἐκλογικῇ κινήσει καὶ παραστάσει Ἄτλας μὲν ἀνεδείχθη ὁ γρηαιότερος προσωρινός Πρόεδρος κ. Σίμος Μπαλάνος, ὅστις μετ' ἀντοχῆν εἰκοσι νέων παρηκολούθησεν ἀπάσας ταύτας τὰς Συνελεύσεις, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν καταλιπὼν τὴν ἔδραν του, καὶ γῆρας ὁ ἀγαπητότατος δικηγόρος κ. **Θ. ὀδωρος Παπαγιαννόπουλος**, ὅστις καὶ μόνος κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ ἄμα τὴν πρώτην ἐκλογὴν τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ὡς σύμβουλος.

Τὸ ἀνώτατον πειθαρχικόν.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ἀπαραίτητον νὰ συγκροτηθῇ καὶ τὸ ἀνώτατον πειθαρχικὸν συμβούλιον, μικτόν τοῦτο, ἀποτελούμενον κατὰ ἕξ μὲν τακτικὰ μέλη ὑπὸ δικηγόρων, παρὰ τῇ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγορούντων καὶ κατὰ τρία ἐπίσης ἐκ δικηγόρων ἀναπληρωματικῶν, ἔτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ δύο Ἀρεοπαγιτῶν ὡς τακτικῶν μελῶν καὶ τριῶν ἑτέρων Ἀρεοπαγιτῶν ὡς ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

Διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν θὰ ὀρισθῇ πιθανώτατα ἡ αὐριον Κυριακὴ, ἐνῶ ὁ Ἀρειος Πάγος προέβη ἤδη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐξ αὐτοῦ μελῶν, ἅτινα εἶνε οἱ Ἀρεοπαγιταὶ κ. κ. **Ἰωάν. Τσάτσος** καὶ **Μιλτ. Ἡλιάδης**, ὄντος ὡς ἐλέχθη δεδομένου ὅτι ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος ἀποτελοῦσιν αὐτοδικαίως ἐκ τοῦ νόμου μέρος τοῦ συμβουλίου τοῦτο. Ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου ἐξελέγησαν ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου οἱ Ἀρεοπαγιταὶ κ. κ. **Ἄντ. Πεταλάς**, **Μιχ. Μαρκοῦδης** καὶ **Ματθαῖος Χατζῆκος**.

Ἐξ ἐπισήμου πηγῆς ἐλάβομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ τμήματος τούτου τοῦ Ἀνωτάτου πειθαρχικοῦ συμβουλίου προέβη ὁ Ἀρειος Πάγος, θέσας ὡς βᾶσιν τὴν καθ' ὕψηρεσιν ἀρχαιότητα τῶν κ. κ. Ἀρεοπαγιτῶν, καθ' ἡμᾶς δὲ λίαν σκοπίμως καὶ λίαν εὐλόγως ἐτέθη ἡ βᾶσις αὕτη, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐξ ἐκείνου ἡ ἐκ τούτου τοῦ λόγου κατὰ προτίμησιν ἐκλογὴ δὲν ἦτο ἀπίθανον νὰ ἐδίδοε λαθὴν εἰς σχόλια διάφορα, ἅτινα ἀσφαλῶς ἀποτρέπονται διὰ τοῦ προκρίθεντος τούτου συστήματος.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀτυχῶς οὐδὲ ἀτελῆς πίναξ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχιακαῖς Συλλόγοις ἐνεργηθειῶν ἀρχαιρειῶν κατηρτίσθη ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ σύμπτωσιν δὲ οἱ πλείστοι τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀντιπροσώπων τῆς «Δικαιοσύνης» καθυστέρησαν ἐν τῇ ἐνημερότητι ταύτῃ. Ἐνεκα τούτου εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραθέσωμεν ἐκεῖνα μόνον τὰ ἀποτελέσματα, περὶ τῶν ὁποίων ἔχομεν ὑπευθύνους εἰδήσεις. Οὕτως :

Ἐν Σύρῳ.

Ὁ διαβιασθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰπουργεῖου τῆς Δικαιοσύνης ἐπίσημος πίναξ ἐσημείου 81 δικηγόρους ἐξ ὧν κατεδείχθησαν πράγματι τοιοῦτοι 56, ἐκ τῶν ὁποίων πάλιν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας

οἱ 34. Πρόεδρος ἐξελέγη **παμψηφεί** ὁ κ. **Κωνστ. Σαλαμπάσης**, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. **Μιχ. Ναυτίης** καὶ γραμματεὺς ὁ κ. **Γ. Ἐξαρχόπουλος**.

Ἐν Κερκύρῳ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων ἐξηκριβώθη εἰς 74 ἐψήφισαν δὲ οἱ 49. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ καὶ μέχρι τοῦδε τοιοῦτος κ. **Σπ. Λάσκαρις** τῶν λοιπῶν δὲ ἀρχῶν ἡ ἐκλογὴ ἀνεβλήθη διὰ τὴν αὐριον Κυριακὴν.

Ἐν Τροιπέλει.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐπισήμῳ πίνακι ἀναγραφόμενων 120 δικηγόρων, διεγράφησαν οἱ 25, ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων δὲ 95 ἔλαβον μέρος εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας οἱ 65.

Πρόεδρος ἀνεδείχθη ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιότερων κ. **Γ. Ροῦλός**, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. **Ἄντ. Ἀντωνιάδης** καὶ γραμματεὺς ὁ κ. **Θ. Παπαγιαννόπουλος**.

Ἐν Λαρίσῃ.

Ὁ πίναξ τοῦ Ἰπουργεῖου περιεῖχεν 99 δικηγόρους ἐξ ὧν διεγράφησαν οἱ 32, ἐψήφισαν δὲ οἱ 59. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. **Δ. Ἀναγνώστου**, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. **Ἀναργυρὸς Ζαβιτσᾶνος** καὶ γραμματεὺς ὁ κ. **Γεώργ. Μαργέλος**.

Ὁ ἐπιστέλλων πρὸς ἡμᾶς τὴν σημείωσιν ταύτην ἐπιλέγει ἐκφραστικώτατα ὅτι ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν συμβούλων ἐπηκολούθησε **θαλάσσωμα!** κατὰ κυριολεξίαν, καθότι καὶ κατὰ τὴν τρις ἐπαναληφθεῖσαν ψηφοφορίαν ἡ σικιὰ τῆς ἀπολύτου δὲν συνελέχθη.

Ἐν Νεοπόλει.

Ὁ ἐπίσημος πίναξ ἔφερεν 162 ὀνόματα δικηγόρων, ἅτινα κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρειῶν περιωρίσθησαν εἰς 114 ἐξ ὧν ἐψήφισαν οἱ 87. Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ καὶ μέχρι τοῦδε τοιοῦτος κ. **Γεώργ. Νέζος**, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. **Ι. Γιαννόπουλος** καὶ γραμματεὺς ὁ κ. **Ι. Τερζάκης**.

Ἐν Λεβιδείῳ.

Πρόεδρος ἀνεδείχθη ὁ κ. **Παν. Χέβας**, ἀντιπρόεδρος ὁ ἐν Θήβαις δικηγόρος κ. **Βασίλ. Κυρέλλος** καὶ γραμματεὺς ὁ κ. **Ἀθ. Μπαλομένος**.

Ἐν Σπάρτῃ.

Πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. **Σπυρ. Λούλος**, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. **Ι. Κυρούσης** καὶ γραμματεὺς ὁ κ. **Ε. Καρελλάς**.

Αἱ στῆλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὐρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μετὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Διὰ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ παροικούντας οὐδὲν ἔχει τὸ παράδοξον ἢ μετὰθεσις τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κ.

Πραγματικὸν ζήτημα

δικῶν κ. **Λυκουρέζου**. Αὕτη κατέστη ἀπαραίτητος μετὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ κ. Τσέλου εἰς Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Ἐφετών. Ἡκιστα δὲ ἐπίκαιρος, τοῦλάχιστον καθ' ἡμᾶς, εἶνε νῦν ἡ συζήτησις περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν διὰ ταῦτα εὐθυνῶν ἐπὶ τῇ ἀπαραίτητῃ τῆς μετὰθεσεως ταύτης. Αἱ γνώμαι ἡμῶν περὶ τε τῶν προσώπων καὶ τῆς ἀσκομένης πειθαρχίας ἐν τῇ δικαστικῇ ἐξουσίᾳ εἶνε πλέον ἢ γνωσταί.

Ἀφοῦ ὁ Τύπος δὲν ἠθέλησεν ἢ ἐκ λόγων ἄλλων δὲν δύναται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης νὰ κρίνῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὰ γενόμενα, εἶνε προφανές ὅτι περιπίπτει εἰς ἀδιέξοδον, συζήτησιν ἤδη περὶ τῆς προσηκούσης στάσεως ἐνὸς εἰσαγγελέως — ἐνὸς ἀνωτέρου εἰσαγγελέως — ἐξυπηρετοῦντος μετ' αὐτοθυσίας τὴν δημοσίαν τάξιν, ἢ διὰ τοῦτον ἢ ἐκείνου τὸν λόγον κατερχομένου εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ζήτημα εἶνε ἐντελῶς πραγματικὸν κατὰ πόσον ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιστάσει ἐπιβάλλ-

λειται ή αυστηρώς αντενδείκνυται ή προστριβή ενός ανωτέρου εισαγγελέως εν τή άμέσφ συνεργασία μετά ανωτέρων, αλλά και κατωτέρων αστυνομικών οργάνων.

Ζήτημα στενώς δικαστικής τάξεως, ή άλλως ζήτημα αυστηρώς εξαρτώμενον από τών πραγματικών γεγονότων, καθ' έκαστην τών περιπτώσεων είνε ανεπίδεκτον δημοσίας εξέτασεως και έρεύνης, πριν ή κριθή προσηκόντως υπό τών ιεραρχικώς ανωτέρων και άρμοδιών να εξελέγχωσι τά ζητήματα τής δικαστικής τάξεως και να νουθετώσιν ή άπλώς συμβουλεύωσι περι τής άνηκούσης παραστάσεως τών κατωτέρων των καθ' έαυτούς και προς άλλήλους κατά τινα περιστάσιν—εκ τών προτέρων ή εκ τών υστέρων.

Και τά όλίγα ταύτα γράφομεν μετά πολλού δισταγμού, ευχόμενοι—όπερ δέν πιστευόμεν—να σταματήσθ ή συζήτησις. Άλλά πρό παντός ευχόμεθα, αν παραστή ανάγκη, να ενεργηθή τουλάχιστον τώρα εκείνο, όπερ παρελείφθη καθ' έν χρόνον καθίστατο άπαραίτητος ή μετάθεσις του ένός επί τή προαγωγή του έτέρου.

Ουδέν εστάθη ίκνών να κλονήσθ τήν αίσιοδοξίαν ήμων περι του νέου θεσμού μας. Ούτε τά εμπόδια τής άπολύτου πλειονοψηφίας. Ου-

Αίσιοδοξούμεν τε ή εύλογος (έστω και κατά τινα περιπτώσιν υπερβολική) φιλοδοξία τών γηραιότερων. Ούτε τών νεωτάτων ή άπροσεξία και άβουλία περι τήν διάθεσιν τής ψήφου των. Ούτε αυτός έτι ό άπροσδόκητος φανατισμός, ούτε άκρόη οι προκαλέσαντες άτύπως και άκρίως εύλογον τοιοϋτον φανατισμόν. Ούτε τέλος οι παρεισφρήσαντες ξένοι παντελώς προς τήν δικηγορίαν ως εκλογείς και μάλιστα ως εκλέξιμοι.

Άκριβώς τά παρατηρηθέντα άτοπα, δεχόμεθα και ελαττώματα, καταδεικνύουσι τήν ανάγκην του θεσμού. Η δε προθυμία κατά τās ψηφοφορίας από τών αρχαιοτάτων μέχρι τών νεωτάτων και ό κταάδηλος όλων ένθουσιασμός, άποδεικνύουσι τήν στεργάν πάντων ήμων άπόφαση να παραμείνωμεν ζηλωται τών δικαιωμάτων μας και τηρηται πάση δυνάμει τών καθηκόντων μας. Τά λοιπά, δηλαδή τά προσδοκηθέντα άποτελέσματα, φυσικώς και άσφαλώς θα έπέλθωσιν άφ' έαυτών συν τψ χρίνω και βαθμηδόν. Η παρατηρηθεύσα άταξία ήτο φυσικόν άποτέλεσμα τής σπουδής, ένεκα τής όποιας συνωθώμεθα και διαγκωνίζόμεθα, εξερχόμενοι άθροί τής μέχρι τούδε άπεριγράπτου άκταστασίας.

Είνε κοινώς γνωστόν ότι το άνέκδοτον κοινούλιον τι του ιδιαίτερου προϋπολογισμού τής περιουσίας τών Τσάρων, το όποιον πρό πεντή- **Εμπαιζόμεν άλλήλους; κοντα έτών άντεπροσω -** πειε το ποσόν τών πεντακοσίων ρουβλιών, προαχόμενον καθ' έτος, είχε καταλήξει πρό δεκαετίας να αντιπροσωπεύη το ποσόν τών εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδων ρουβλιών. Το κοινούλιον τούτο έφέρετο υπό τόν τίτλον άδι' άγοράν λιπωδών ουσιών προς επάλειψιν τών μηχανών».

Τό άνέκδοτον αυτό μ.α. φέρει εις τήν μνήμην έν κοινούλιον του ίδιου μας προϋπολογισμού του ύπουργείου τής Δικαιοσύνης, το όποιον εις άλλην στήλην δημοσιεύομεν, και όπερ έχει ως εξής: «Δι' αντίτιμον φαρμάκων χορηγούμενων εις τούς νοσοϋντας ύποδικούς και καταδικούς δρ. 12,000». «Δι' άποζημίωσιν στρατιωτικού φαρμακοποιού έν τψ ύπουργείψ τών Στρατιωτικών, έπεξεργαζόμενου τούς λογαριασμούς κλπ. δρχ.μας 5000»!!

Μετά τά δύο ταύτα κοινούλια είνε

τολμηρόν τάχα το έρώτημα αν εμπαιζόμεν άλλήλους ή μήπως πρέπει να τεθή το έτερον: κλέπτομεν άλλήλους; Διά δαπάνην δραχμών 12.000, εύρισκόμεθα εις τήν ανάγκην να υποβληθώμεν εις δαπάνην δραχμών 5,000, ήτοι το ήμισυ περίπου, προς τίνα σκοπόν; "Όπως εξελέγξωμεν τās 12.000!

Χωρεί μετ' αυτά συζήτησις και είνε πολυ τολμηρά ή σκέψις ότι ούτε άναγινώσκουν καν οι έκάστοτε Ύπουργοί τούς ύπ' αυτών υποβκλόμενους προϋπολογισμούς;

Πρός τίνας δε παρέχεται το κοινούλιον τούτο τών δραχμών 5.000;

Πρός άλλους δημοσίους υπαλλήλους, και δη αξιωματικούς, τακτικώς μισθοδοτούμενους άκριβώς δια να παρέχουν τοιοϋτου είδους ύπηρεσίας.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Μακράν έμοϋ ό εγωϊσμός, ότι έκτησάμην τδ δικαίωμα—και δη λόγω τής ευμενοϋς υπό τής «Δικαιοσύνης» άποδοχής και δημοσιεύσεως προηγούμενου άρθρου μου σχετικώ—να όμιλώ περι καθήκοντος και άνελλιπούς αυτού εκπληρώσεως. Εύχομαι δε τούναντίον, — προτιμών να έκληφθώ επί του προκειμένου ως ό Φαρσαίος ό μυκτηρίζων τόν Τελώνην, — έπως θεωρηθή εφαρμοζόμενον επ' έμοϋ τδ του Χριστού: «οκ ήλθον καλέσαι δικαίους άλλ' άμαρτωλούς εις μετάνοιαν», να μη είπω το του Αϋτου: «ό άναμάρτητος πρώτος τόν λίθον βαλέτω».

Ό έντός ώρισμένου κύκλου ή όρίζοντος ενεργείας—έν τψ κόσμω τών δικών—περιορισμός υπό τής «Δικαιοσύνης» (διά τών μέχρι τούδε κατά συνέχειαν έν τρισίν αυτης φύλλοις δημοσιευθέντων) του ζήτηματος, «αν ήνε έπιτετραμμένον έν αυτψ τδ ψεύδεσθαι», επιτρέπει τοίς περι τδ δικαίον εξ επαγγέλματος άσχολούμενοις να όμιλώσι μετ' έλευθερίας ίσως τή άρμοδιότητι αυτών περι του έν λόγω ζητήματος άνευ φόβου παρεξηγήσεως.

Ό,τι όμως ένδιαφέρει τούς άναγνώστας τών τοιοϋτων άρθρων είνε ή θέσις του ζήτηματος. Και θα ήμην ευτυχής αν άπεμάκρυνον άπ' αυτού πάσαν κοινοτοπίαν, εξ ής ήδύνατο να διακινδυνεύσθ και χαρακτηρισθ ής ήθικολογία ουχι προς έν άμαρτίαις γηράσαντας αλλά προς έπιστήμονας... του δικαίου και τής αληθείας!

Γνωσθέντος προς τίνας άπευθύνομαι, δέν καθίσταται άσκοπος ή περαιτέρω έρευνα, από κοινοϋ μετ' αυτών, του αυτού ζήτηματος από τής αντίληψεως πρωτίστως τών τρίτων (κατά τήν νομικήν σημασίαν τής λέξεως) περι ήμων, τών δικηγόρων ειδικώς, ως φίλων ή μη του δικαίου και τής αληθείας.

Τό διουλόσιον — αν επιτρέπεται ή λέξις — έπερ νόμψ καθιερόθη ως ίδιον τψ δικηγόρω, διοριζόμενψ και αυτεπαγγέλτως συνηγόρω του ένοχωτέρου κατηγορουμένου, όστις ήθελε στερείσθαι τούτου, άντι να εξαγνίξθ τόν συνήγορον, π. χ. έν τή συγκεκριμένη ταύτη περιπτώσει, παρίστησι τούναντίον τούτον έν τή κοινή συνειδήσει και αντίληψει μονονοϋχι ως διαρροσωπον, όστις, ό αυτός, έν τή αυτη περιστάσει, υπό άλλην ιδιότητα, — τήν του πολιτικώς ένάγοντος π. χ.,—ήθελεν ύποστηρίξθ τά αντίθετα.

Τό αυτό ιδίωμα (;) μοιραίως και τυχαίως—κατά κυριολεξίαν, αληθειαν και σύμπτωσιν παραδειγματικην εκ τών έν άλλη παλαιστρα δια πλουσιωτέρων και επιφθονωτέρων ιδιοτήτων και ιδιωμάτων κεκοσμημένων Φαρσαίων παλαιστών— παρακολουθεϊ τόν δικηγόρον έν πληθύϊ περιστάσεων, έν τδ σύνολον και τδ επάγγελμα αυτού άπαρτίζει και αυτόν χαρακτηρίζει. Λόγου χάριν όταν καλήται να γνωμοδοτήσθ επί τίνος ζητήματος, ως τούτο τίθεται αυτψ όταν έτερος (συνάδελφος) άλλως τίθησι τούτο και άλλως άποφαίνεται: όταν (έστω και σπανίως) ό αυτός άλλως προηγούμενως άπεφάνθη όταν ύποστηρίξθ επί δικαστηρίου αντίθετα τών όσων είχε γνωμοδοτήσει ή δημοσιεύσει: όταν εξ ειλικρινούς έστω προθέσεως και πεποιθήσεως επί τδ άνεύθυνον του έντολέως του παρακωλύθ φερ- είπειν, τήν ταχείαν έκδικασιν τής κατ' αυτού άγωγής εκ συναλκής προς ταχυ-

τέραν έκδικασιν τών ως άνεκαθαρίστων παραπεμφθεισών εις ιδιαίτεραν συζήτησιν ένστάσεων του κατ' αυτης, εξ ών ήρτηται ή κατά τδ δικαίον και τήν αληθειαν άπαλλαγή του έντολέως του κ.λ.π.

Ταύτα δ' επί περιστάσεων κατά τδ μάλλον ή ήττον δικαιολογούσων τήν ενεργειαν ταύτην του δικηγόρου εις τήν θέσιν αυτού έν έκάστη αυτών εξ ύποκειμένου ήτοι κατά τήν μάλλον όρθήν αντίληψιν αυτού, ήτις όμως όλως διαφόρως κρίνεται παρά τών τρίτων, έστιν ότι δε και παρά τών λοιπών συναδέλφων, θεωρούμεν τήν κατάστασιν του οϋτως ενεργού- τος ως είδος Capitis deminutio.

Ένώ επί άλλων συνθησετέρων περιστάσεων, καθ' ός πολυ εδλογώτερον εις συναδέλφος ήθελε κατακρίνει έτερον, ή κοινή αντίληψις (= τών τρίτων) κλίνει υπέρ τούτου άποδίδουσα τήν ενεργειαν ταύτην αυτού εις εκπλήρωσιν επιβεβλημένου καθήκοντος. Είνε ανάγκη να φέρωμεν παραδείγματα;... "Όταν, λ. χ., έν εξωδίκω ενεργεία, προκειμένου να συμβληθθ τις μετ' άλλου, ό δικηγόρος του ένός δένη τόν άλλον χειροπόδαρα όταν πωλή τις άκίνητον, ό δε δικηγόρος αυτού πείθθ τόν άγοραστήν περι του άνεπιλήπτου τών τίτλων και τής άνυπαρξίας έλαττωμάτων, έστω άδιοράτων δι' άόπλου όφθαλμού, τήν υπαρχιν όμως τών όποίων ένεπιστεύθη αυτψ ό έντολέως: όταν μετά προπαρασκευήν τών πάντων έπέρχεται ή πτώχευσις τίνος έμπόρου, παρίστησι δε τούτον ό πληρεξούσιος αυτού ως άγνότερον περιστερας και μέχρι πλήρους άποδοχής του ποσοστού εις εκατοστά συμβιβάζθ αυτόν — κατά τήν κοινήν έκδοχήν — πνιγόμενων τών άληθών πιστώσεων έν τψ βάθει του θυλακίου και τής συνειδήσεως του συμβιβασθέντος κλπ. κλπ. Βεβαίως υπάρχει τότε ό άφορισμός: Yigilantibus non dormientis jura subjecit. Τοίς άγρόπνοις εισί τά... δικαία (;). Και τοιαύτη είνε ή καθιερωθεύσα περι δικαίου και του έργάτου ή ιεροφάντου αυτού αντίληψις.

Όποτε τήν άφελεστέραν και μάλλον άσύγγνωστον άνεργαψα έν προλαβόντι άρθρω μου κοινοτοπίαν, ότι, «αν δέν ήνε δυνατή ή επιβολή ύποχρεώσεως προς τδ λέγειν τάληθθ τψ δικαστψ, άπομένει όμως αυτη ως κανόν ήθικής, ου ή τήρησις είνε έσαι επιβεβλημένη;»

Τό ζήτημα οϋτως ήθελε θεωρηθθ λήξαν, θαπτόμενον καθόλου μέν εις τόν Καϊάδαν «τής συνειδήσεως έκάστου», ειδικώτερον δε άπομένον ως «ζήτημα χαρακτηριστός» ή ως τοιοϋτο μόνον χαρακτηριζόμενον.

Έν τψ σημείψ τούτψ τής έρεύνης του «δικηγορικώ καθόκοντος» τολμώ — υπό τās αυτάς έν τψ προλόγψ του παρόντος προϋποθέσεις—να επικαλεσθ τήν συντονωτέραν προσοχήν του σώματος τών Δικηγόρων ένταυτψ δε δύμπασαν τήν ευμένειαν αυτών... υπέρ εαυτών.

Και έν τοιαύτη περιπτώσει το υπό εξέτασιν θέμα, έν τή προσηκούσθ, νομίζω, τιθέμενον θέσει, άποδαινει σπουδαίον και πολλής προσοχής άξιον, και δη αντικείμενον μεγάλων μερμών, πάντων και έκάστου ήμων ιδιαίτατα δε τών Δικηγορικών Συλλόγων. Άλλως ό θεσμός τούτων θέλει χαρακτηρισθ έν τή κοινή πάντων συνειδήσει και τή τών τρίτων αντίληψει ως ποινικός μόνον τών μελών αυτού καθ' όλας αυτού τās λεπτομερείας, έν όλη αυτου τή ύποστάσει, κατά πάσαν αυτου έκδήλωσιν, υπό τās λανθανούσας και μη λοιπάς άτελείας τών έχόντων νόμων και τήν νάρκην τών καθεστηκυϊών Άρχών και Έξουσιών παρ' όλην τήν μεγαλοιδεατικήν έλπίδα, ότι και ταύτας κέκληται να άφυπνίσθ ή γαλβανίσθ...

Επιτραπήτω μοι—όπως κατάλήξω σήμερον εις ταύτα μόνον, υπείκων άλλως και εις τήν ανάγκην φειδούς χώρου τών καταστασών πολυτίμων σηλών τής «Δικαιοσύνης»—να δικαιολογήσω τήν μη έξακολούθησιν και μη παράθεσιν άλλων στοιχείων προς θετικόν ήδη καθορισμόν του καθήκοντος του δικηγόρου δια του παρομοίω και έν τψ γραιπώ Νόμψ (Πολ. Δικ. 398, 402 και δη 407) τρόπου καθορισμού τών έγγραφών, τηρουμένης, τό γε νυν και έν πάση περιπτώσει, τής τε δικαιοσύνης του γραπτού από του άγράφου νόμου και δη και τής μείζονος επιβολής, ισχύος και σημασίας έν παντί και πάντοτε του δευτέρου, έν τψ όποιψ ουχ ήττον εδρίσκειται και ό ιδανικώτερος καθορισμός του υπό έρευναν θέματος κατά τόν υπέραχον χαρακτηρισμόν έκείνου υπό του

Σοφοκλέους και δη καθ' όμοιον—άρνητικόν—τρόπον.

Οϋ γάρ τέ μοι Ζεύς ήν ό κηρύξας τάδε οϋδ' ή έννοικος τών κάτω Θεών Δίκη τοιούς δ' έν άνθρώποισιν ώρισ νόμους... Οϋ γάρ τι νυν γε κάθθες, άλλ' άείποτε ζή ταύτα, κούδεις οίδεν εξ στου φάνη. Τούτων έγω ουκ έμειλλον, άνδρός οϋδένης φρόνημα δέσιος (;), έν Θεοίσι τήν Δικην δώσειν. . .

MIX. E. ΚΑΝΑΚΑΚΗΣ Δικηγόρος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΔΟΥΝΑΙ ΕΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Καθώς είδομεν άνωτέρω έν τψ Γενικψ Προϋπολογισμψ του ύπουργείου τής Δικαιοσύνης έχομεν δαπάνας: Σωφρονιστικών φυλακών... δρ. 103,092 Έξεταστ. και Ποιν. φυλακών » 194,264

Παρατηρήσεις

α'. Αί σωφρονιστικά φυλακεί είνε επτά (άρθρ. 7). Αί εξέταστικά και ποινικά είνε τριάκοντα και εξ (άρθρ. 36), ίσως και πλείονες.

β'. Διά τās σωφρονιστικάς φυλακάς δέν πληρώνονται ένοίκια. Τών άλλων τά ένοίκια είνε άδρότατα, ως άνεγράψαμεν εις προηγούμενον φύλλον μας.

γ'. Εις τδ Κεφάλαιον του Ειδικοϋ Προϋπολογισμού, τών «Έξόδων Ποινικής Δικαιοσύνης», άναγινώσκομεν και τά εξής:

- 1) «Διά συντήρησιν ύποδικών και καταδικών δρ. 1,380,000.
- 2) Διά πρόσθετον τροφήν κατά τās τρεις ήμέρας του Πάσχα κατά τδ από 3 Απριλίου 1835 Β. Διάταγμα. . δρ. 6,000
- 3) Διά πλύσιν τών ένδυμάτων τών τε ύποδικών και καταδικών και δι' άγοράν ένδυμάτων αυτών..... δρ. 70,000
- 4) Διά τήν άγοράν σκευών » 20,000

Θά ήτο αναγκαίον να μάθωμεν πόσα εκ τών δαπανών τούτων αναλογούσι δια τās Σωφρονιστικάς και πόσα δια τās Έξεταστικάς και Ποινικάς Φυλακάς, διότι ήμεις φρονούμεν, ότι α πρώτα καταναλίσκουσι τήν μερίδα του λέοντος κατ' αναλογίαν εκ τής πρώτης δαπάνης, τās 5,000 ίσως εκ τής δευτέρας, όλόκληρον τήν τρίτην και τουλάχιστον 18,000 εκ τής τετάρτης. Άλλά προς τί αυτός ό άσυνείδητος παραλοισμός; Έξαιρούμεν μέχρις ένός όριου το Έφρηβιον, όπερ ήδύνατο να εκπληρώσθ σκοπόν τινα, αλλά προκειμένου περι τών άλλων, έρωτώμεν, κατά ποίαν ποινικήν θεωρίαν οι κατάδικοι διαχωρίζονται εις τήν μειονότητα τών προνομιούχων και εις τήν πλειονότητα τών προσηγορούμενων; Γίνεται δε αληθώς κατά λόγον τινά ό διαχωρισμός οϋτος; Οντως οι έν ταις Σωφρονιστικάς Φυλακάς καθιεργούμενοι είνε κατάδικοι βαρυτέρων ή ελαφροτέρων ποινών, διαφόρου τάξεως ή ηλικίας, ή ένοχοι διαφόρων άδικημάτων, συμβαινει τέλος ή σκοπεύται άλλο τι; Διότι, καθ' όσον ήμεις γινώσκομεν—θετικώς δε—ή κατά τύχην ή κατά τās απαιτήσεις τών κομμάτων τά πάντα ενεργούονται και διεξάγονται. Ποίον μέγεθος άσυνείδησις και πόσος όγκος άίσχύνης επιτρέπουσιν—ένψ τδ σύνολον τών παρ' ήμιν φυλακών είνε οιον πάντες γινώσκομεν—ώστε να δαπανώνται δια τδ προσωπικόν τών Γυναικείων φυλακών 17,000 δραχμών κατ' έτος, δια τήν υποκριτικήν ή υστερικήν συμπάθειαν προς τά βδελυρά έκείνα γυναικα, ών ή φύλαξις και λελογισμένη διατήρησις δέν θ' άπήτει δαπάνην πλέον τών 3,000 δρχ. κατά μέγιστον όρον; Χωρίς δε τήν εξωφρενικήν χρήσιν ένός πολυτίμου καταστήματος. Και άκούσατε, δια τδ όνομα του Θεου, δαπάνας τών Γυναικείων φυλακών:

Διευθύντρια.....	1X250	δρχ. 3,000
Ίερεϋς.....	1X100	» 1,200
Άρχιψύλαξ γυνή... 1X150	»	1,800
Γυναικοψύλακες... 5X60	»	3,600
Φύλακες τεχνουργοί γυναίκες... 4X70	»	3,360
Λογιστής.....	1X100	» 1,200
Νοσοκόμος γυνή... 1X70	»	840
Θυρωρός.....	1X60	» 720
Βοηθός δι' έξωτερ. ύπηρεσίαν.....	1X69	» 720
Επιμίσθιον ίατροϋ. 1X50	»	600

Τό όλον δρχ. 17,040

Ό Θεός να μας φυλάξθ από αναπληρωματικής πιστώσεως. Συγκρίνατε έν πάση περιπτώσει προς τās δαπάνας του

Σωφρονιστηρίου Συγγρού, ατίνες είνε αί εξής:

Διευθυντής.....	1X240	δραχ. 2,880
Ίατρὸς.....	1X72	» 864
Ίατρὸς.....	1X50	» 600
Ἀρχιφύλαξ.....	1X80	μόνον» 960
Φύλαξ τεχνίτης... ..	1X70	» 840
Φύλακες.....	15X60	μόνον» 10,800
Κουρέυς.....	1X20	» 240
Νοσοκόμοι.....	2X80	» 1,920
Τὸ ἕλρον δραχ.		19,104

Ἐάν δηλαδὴ ἀφαιρέσωμεν τὴν δαπάνην ἕνδεκα ἐπὶ πλέον φυλάκων, τοῦ κουρέως καὶ τοῦ ἐτέρου τῶν νοσοκόμων, ἀπομένει δαπάνη δραχμῶν 9,984 διὰ τὰς φυλάκας Συγγροῦ, ἀπέναντι δαπάνης δρ. 17,040 τῶν Γυναικείων Φυλακῶν. Ἀλλὰ πρὸς τὰς δαπάνας τῶν φυλακῶν Συγγροῦ εἶνε συγκριτέαι καὶ αἱ δαπάναι τοῦ «Σωφρονιστηρίου Ἀβέρωφ», ἔχουσαι ὡς εξής:

Διευθυντής.....	1X300	Δραχ. 3,600
Ἀρχιφύλαξ.....	1X150	» 1,800
Λογιστὴς ἐκπληρωρῶν καὶ χρέη γραμματέως.....	1X150	» 1,800
Ίατρὸς ὧν συγχρόνως καὶ διδάσκαλος..	1X200	» 2,400
Ίατρὸς.....	1X100	» 1,200
Φύλαξ.....	1X90	» 1,080
Φύλακες.....	5X70	» 4,200
Τεχνουργοί.....	3X70	» 2,520
Κηπουρὸς.....	1X60	» 720
Μάγειρος.....	1X70	» 840
Κουρέυς.....	1X25	» 300
Νοσοκόμοι.....	2X70	» 1,680
Ίματιοφύλαξ.....	1X70	» 840
Τὸ ἕλρον δραχ.		22,980

Ἀφαιρουμένης τῆς δαπάνης δέκα ἐπὶ πλέον φυλάκων τοῦ Σωφρονιστηρίου Συγγροῦ, ἦτοι δραχ. 7,200, ἔχομεν δαπάνην αὐτοῦ 12,940, ἀπέναντι δαπάνης δρ. 22,980 τοῦ Σωφρονιστηρίου Ἀβέρωφ.

Εἶνε λογικὴ αὕτη, εἶνε τάξις λογιστικὴ, ὑπάρχει σκοπιμότης εἰς τὰς δαπάνας ταύτας τοῦ Κράτους;

Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ μὴ λέγωμεν, ὅτι τὸ Κράτος εἶνε πτωχὸν καὶ δὲν δύναται νὰ βελτιώσῃ τὰς ὑπηρεσίας του, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ σκοπιμώτερον τὴν ἀποστολὴν του, ἔταν ἔχη νὰ συντηρῇ πλὴν τῶν ἄλλων Φυλακῶν, καὶ τρία Σωφρονιστήρια μόνον ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ, τὸ Προσωπικὸν τῶν ὁποίων μόνον ἀπαιτεῖται δαπάνην δραχμῶν 60,000 κατ' ἔτος.

Ἀλλὰ πιστεύει τις ὅτι δαπανῶνται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 70,000 δραχμῶν διὰ «πλύσιν τῶν ἐνδυμάτων τῶν τε ὑποδίκων καὶ καταδίκων καὶ δι' ἀγορὰν ἐνδυμάτων αὐτῶν»; Ἀλλὰ πιστεύει τις, ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἤδη δαπανῶνται κατ' ἔτος δραχ. 20,000 «διὰ τὴν ἀγορὰν σκευῶν κλπ.» τῶν Φυλακῶν; Ἐδλόγως δέ;

Ἐν τῇ προϋπολογισμῷ τοῦ 1906 ἦτο ἀναγεγραμμένη καὶ ἡ ἐξῆς δαπάνη:

«Δι' ὀδοπορικὰ ἐφορείας Σωφρονιστηρίου Ἀβέρωφ, τῆς ἐπιτηρητικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἱατροῦ τῶν γυναικείων φυλακῶν καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην (!) δρ. 7,000»

Ἐν τοῖς Προϋπολογισμοῖς ὁμοῦ τῶν ἐτῶν 1907, 1908, 1909 (διὰ ν' ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ πάντα γίνονται ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως) ἡ δαπάνη αὕτη ἀλλάσσει μορφήν καὶ ἔχει οὕτω:

«Δι' ὀδοπορικὰ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν φυλακῶν, τῆς ἐφορείας Σωφρονιστηρίου Ἀβέρωφ καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς τῆς Ἐπιτηρητικῆς Ἐπιτροπῆς, τῶν Διευθυντῶν τῶν Σωφρονιστηρίων Ἀβέρωφ καὶ Συγγροῦ, τοῦ λογιστοῦ τοῦ Σωφρονιστηρίου Ἀβέρωφ, τῶν ἱατρῶν Ἀβέρωφ καὶ Συγγροῦ, τῆς ἱατροῦ τῶν γυναικείων φυλακῶν, τοῦ ἀρχιφύλακος τοῦ Σωφρονιστηρίου Συγγροῦ τῶν ἐπιστάτων τοῦ παραρτήματος τοῦ Σωφρονιστηρίου Ἀβέρωφ (τί νὰ εἶνε καὶ τί νὰ κάμνῃ τὸ παράρημα πάλιν τοῦτο, τὸ ἔχον ἐπιστάτας καὶ οὐχὶ ἐπιστάτην;) διὰ στολὰς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σωφρονιστηρίου Ἀβέρωφ καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους... δρ. 7,000».

Πάλιν, ὡς βλέπετε, 7,000 δραχμαί. Πῶς ἐδαπανῶντο πρὸ τοῦ 1907 καὶ πῶς ἐπαρκοῦν μετὰ τὸ 1906 μὴ ἐρωτήσητε.

Ἄλλ' ἐν τῇ Κεφαλαίῳ «Ἐξοδα Ποινικῆς Δικαιοσύνης» ἀρθρῷ 10 ἐδ. γ' κκ' δ' ὑπάρχουν καὶ τὰ ἐξῆς θρυμάσια: γ') «Δι' ἀντίτιμον φαρμάκων, χορη-

γουμένων εἰς τοὺς νοσοῦντας ὑποδίκους καὶ καταδίκους δραχ. 12,000.

δ') «Δι' ἀποζημιῶσιν στρατιωτικοῦ φαρμακοποιοῦ ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπεξεργαζομένου τοὺς λογαριασμοὺς τῶν εἰς τοὺς νοσοῦντας ὑποδίκους καὶ καταδίκους χορηγουμένων φαρμάκων ἐκ τῶν στρατιωτικῶν φαρμακείων καὶ τῶν παρασκευαζόντων τὰ φάρμακα στρατιωτικῶν φαρμακοποιῶν δρ. 5,000».

Μέχρι τοῦ 1909 τὸ ἀντίτιμον τῶν φαρμάκων προϋπελογίζετο εἰς δραχμὰς 9,000, δὲν ἔχομεν δὲ γνώσιν, ἂν ἐξητήθη ποτὲ ἀναπληρωματικὴ πίστωση, τοῦλάχιστον διὰ τὸ ἔτος 1906 δὲν ἐξητήθη, ἀλλ' ὑποθέτομεν, ὅτι οὕτε καὶ διὰ τὰ 1907 καὶ 1908 ἐξητήθη, ὥστε εἶνε ἀδικαιολόγητος ἡ αὕτη δαπάνη.

Τώρα, διὰ τὴν δαπάνην ἀναγράφεται ἐν τῇ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐν τῇ τὰ φάρμακα παρέχονται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν φαρμακείων καὶ οἱ λογαριασμοὶ αὐτῶν ἐξελέγχονται ἐν τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, διὰ τὴν ἀποζημιῶσιν ὁ εὐτυχὴς ἐκείνος ἐξελέγχων στρατιωτικὸς φαρμακοποιός, εἶνε προδήλως ζητήματα τοῦ Διευθυντοῦ Δικαίου, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ὁποῖου ρυθμίζονται αἱ σχέσεις τοῦ Κράτους τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸ Κράτος τῶν Στρατιωτικῶν. Πῶς δὲ συμβαίνει ὁ ἐλεγχος λογαριασμοῦ 9,000 δραχμῶν ν' ἀπαιτῇ δαπάνην πλέον τῶν 50 δραχμῶν, μόνον οἱ ἀσεβῶς ἀμφισβητοῦντες τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἐντιμότητα τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Χώρας δύναται νὰ ἐρωτήσωσιν.

Ἐν τῇ αὐτῇ Κεφαλαίῳ τὸ 9 ἀρθρον εἶχει οὕτω:

«Διὰ μνησιαίαν ἀποζημιῶσιν ἐμπίστων δικαστικῶν κλητῆρων κατὰ τὸν νόμον ΓΜΔ' τῆς 29 Ἰανουαρίου 1871, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΑΩΟΓ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1890 δρ. 177,000».

Περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν κλητῆρων τούτων εἶνε βεβαίως ἐν ἄλλο ζήτημα.

Τὰ ἐξοδα τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων εἶνε κατ' ἔτος δρ. 13,000.

Ἡθέλομεν συμφωνήσῃ πρὸς πάντα, ὅστις ἤθελεν εἶπε, ὅτι τὰ ἐξοδα ταῦτα εἶνε πολὺ ὀλίγα. Ἀλλ' ἠθέλομεν ἐπίσης συμφωνήσῃ πρὸς πάντα, ὅστις ἤθελεν ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν.

Τὰ ὀδοπορικὰ ἐξοδα τῶν μετατιθεμένων ὑπαλλήλων πάντοτε διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων ὑπερβαίνουσι κατὰ 10,000 τοῦλάχιστον τὰ στερεοτύπως προϋπολογιζόμενα δραχ. 80,000. Δέκα χιλιάδες ἀκριβῶς ἐξητήθησαν ἀναπληρωματικῶς διὰ τὸ ἔτος 1906. Ἀλλὰ τὸ ὅραϊον εἶνε ἐν τῇ διατυπώσει τῆς δαπάνης ταύτης ἐχούσης οὕτω:

«Δι' ὀδοπορικὰ ἐξοδα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, μετατιθεμένων καὶ κινουμένων διὰ λόγους ὑπηρεσίας, παραγγελία τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν ἀνωτέρων Εἰσαγγελέων». Νομοταγέστατα καὶ εὐλικρινέστατα. Ἀλλ' ὁμοῦ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ἡ δαπάνη αὕτη θὰ ἦτο κακοήθως μεγάλη καὶ ἂν μόνον εἰς δρ. 10,000 ἀνήρχετο κατ' ἔτος. Τὰ περὶ ἐλέγχου καὶ ἐγκρίσεως τῶν δαπανῶν τούτων βεβαίως ἀπαιτοῦσιν εἰδικωτέραν ἀποκαλυπτικὴν μελέτην.

Ἐπὶ τῇ Προϋπολογισμῷ καὶ ἡ ἐξῆς δαπάνη:

«Διὰ τὴν μεταγωγὴν ὑποδίκων, καταδίκων καὶ φυγοποιῶν δρ. 59,000».

Θὰ ἦτο ὁμοῦ ἀνάγκη ν' ἀναγράφεται χωριστὰ ἡ δαπάνη τῆς μεταγωγῆς καταδίκων, ἡ δὲ ὑπηρεσία νὰ δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν χωριστὴν ταύτην δαπάνην, διότι συνήθως οἱ μεταγόμενοι καταδίκαιοι προκαταβάλλουσι τὰ ἐξοδα, ὥστε νὰ ἴδωμεν πόσον κοστίζουν οἱ κομματικῶς προστατευόμενοι κατ' ἔτος.

Ἐπὶ τῇ ἀναγεγραμμένῃ καὶ ἡ ἐξῆς δαπάνη:

«Δικαιώματα χωροφυλάκων κλπ. κατὰ τὰ ἀρθρα 53 καὶ 57 τῆς Ποινικ. Διατιμήσεως δρ. 87,500».

Ἐπὶ τοῦ μεγέθους τῆς δαπάνης ταύτης δὲν συζητοῦμεν, καθ' ὅσον ἄλλως καὶ στερούμεθα τῶν ἀπαραίτητων στοιχείων. Ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ προϋπολογισμῷ τοῦ

1909 ἀναγράφεται ὅτι 239 ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς — ἰδίᾳ ἐνωμοταρχῶν — καθυστεροῦνται τοιαῦτα δικαιώματα, δι' ὑπηρεσίας αὐτῶν γενομένας κατὰ τὸ ἔτος 1907. Καὶ σημειωθῆτω, ὅτι πλείστοι ἐξ αὐτῶν δικαιούνται νὰ λάβωσι δραχ. 100 καὶ 150 καὶ πλέον τῶν 200 τινές. Πόσον δὲ μωρῶς καὶ ἀστοχώτατα εἶνε χλισχροὶ οἱ μισθοὶ τῶν δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ ὑπομνήσωμεν. Καὶ ἔπειτα ἀποροῦμεν δι' ὅτι συμβαίνει πολλὰκις ν' ἀναπληρῶσιν ἄλλως καὶ ἄλλοθεν τὰ δικαιώματά των.

Ἀλλὰ μήπως τοῦτο συμβαίνει μόνον εἰς τοὺς χωροφυλάκας καὶ ἐνωμοτάρχας; Καὶ 193 ἱατροὶ ἀναμένουν ἀπὸ τοῦ 1907 ἐπίσης νὰ πληρωθῶσι τὰ δικαιώματά των ἐξ ἱατροδικαστικῶν τῶν πράξεων, πῶς δὲ ἐκατοντάδων τοιούτων πράξεων, ἂν κρίνη τις ἐκ τῶν ὀφειλομένων ποσοτήτων.

Μεταξὺ δὲ πολλῶν ἄλλων ὀφειλομένων ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων, ὀφείλονται καὶ πρὸς τὸν Γ. Βενετσανόπουλον, ὑπογραμμάτα τῶν ἐν Κυπαρισσίᾳ Πρωτοδικῶν, δραχ. 97 καὶ 35/100 «Ἀντίτιμον γραφικῆς ὕλης, ἣν οὗτος ἐπρομηθεύθη πρὸς χρῆσιν τοῦ Κακουργιοδικείου Κυπαρισσίας κατὰ τὰς συνόδους τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρ. 1905».

Καλὰ νὰ τὰ πάθῃ, ἀφοῦ δὲν ἀφῆσε τὸ Κακουργιοδικεῖον νὰ κλεισθῇ ἐπὶ τρεῖς συνόδους, ἐξαρθηθὲν ἀπὸ τῆς γενναϊοδωρίας του.

Καὶ μόνον ταῦτα ἀρκοῦσι νὰ διαφωτίσωσι πάντα περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἀλλ' εἰς προσεχῆς ἡμῶν φύλλον ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως καὶ εἰς ἄλλο βᾶθος θὰ ἐξετάσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Διότι φρονοῦμεν, ὅτι αἱ παρεχόμεναι πιστώσεις, τὸ σύνολον δηλαδὴ αὐτῶν, ἀρκοῦσι καὶ ὑπεραρκοῦσιν εἰς τὰ δύο ἐκ τῶν μεγίστων ζητημάτων τῆς Δικαιοσύνης, ν' ἀνυψώσωσι τοὺς δικαστικούς λειτουργοὺς καὶ ὑπαλλήλους εἰς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν των, καὶ νὰ συντηρήσωσι φυλακὰς κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἐπιστήμης καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

(Τμήμα Νομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν)

Σήμερον Σάββατον καὶ ὥρα 6 μ. μ. γενήσεται συγκέντρωσις τοῦ τμήματος, καθ' ἣν ὁ κ. Ν. Ν. Σαρίπολος θέλει ἀνοικνοῦσαι μελέτην αὐτοῦ:

Περὶ ἀντιβασιλείας κατὰ τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα. Εἴσοδος ἐλευθέρως.

Ἀριθ. 4025. Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην (13ην) Φεβρουαρίου τοῦ 1909 ἐνεακοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστ. κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κωνστ. Στεργίου τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Λάφης πληρεξούσιου τοῦ Κωνσταντινίου Λαγὰ κατοικοῦ Ἀθηνῶν μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν Κον Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς σύζυγον τοῦ Εὐτέρπην Κωνστ. Λαγὰ τὸ γένος Γεωργίου Παρίση κάτοικον πρῶην Ἀθηνῶν τὴν ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1909 ἀγωγὴν του ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν δι' ἧς καὶ μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν παντὸς δικαιώματός του κατὰ τῆς ἀντιδίκου καὶ δὴ τοῦ τῆς καταγγελίας ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ λοιπαῖς ἀξιοποινίσι πράξεσι καὶ ἐξαιτεῖται, νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή του, νὰ κηρυχθῇ διατελευμένος καὶ οὐδαμῶς ὑφιστάμενος ὁ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀντιδίκου τελεσθεὶς κατὰ τὴν 17ην Ἰουνίου 1904 γάμος αὐτῶν, καταδικασθῇ ἡ ἀντιδίκος εἰς τὰ ἐξοδα καὶ τέλη. Καὶ εἰς ἐνδεξιῶν.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Κωνστ. Ροῦζῶς

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ Κ. Στεργίου

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς μου πρωτοτύπου. Ἀθήνησι τῇ 16 Φεβρουαρίου 1909. Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος Νικ. Λάφης

Ἀριθ. 4028. Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην Τετάρτην (14ην) Φεβρουαρίου τοῦ 1909 ἐνεακοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 4 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστ. κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κωνστ.

Στεργίου τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Λάφης πληρεξούσιου τοῦ Ὀδυσσεύς Δημ. Κούτρα κατοικοῦ Πειραιῶς, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν Κον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς Ἀναστάσιον ἢ Τάσσον Γκαμούραν ἢ Καμούραν ἢ Λυμπερόπουλον πρῶην κάτοικον Πειραιῶς, τὴν ἀπὸ 23 Ἰανουαρίου 1909 ἀγωγὴν του ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, δι' ἧς καλεῖ τὸν ἀντίδικον ἐμπροσθέντος πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτεῖται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή του, νὰ ὑποβρωθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ τῷ πληρωθῇ διὰ τὰς ἐν τῇ ἀγωγῇ αἰτίας 1) δραχμὰς (1450) χιλίας τετρακοσίας πενήκοντα καὶ 2) δραχ. 709 καὶ 30/100 ἑπτακοσίας ἐννέα καὶ 30/100 ἐντόκως πρὸς 8 1/2 % ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς ἕως ἐξοφλήσεως, ν' ἀπαγγελθῇ κατὰ τοῦ ἀντιδίκου προσωπικὴ κράτησις λόγῳ τοῦ ἀδικήματος, νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις καὶ νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ ἐξοδα καὶ τέλη. Καὶ εἰς ἐνδεξιῶν.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Κωνστ. Ροῦζῶς

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ Κ. Στεργίου

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς μου πρωτοτύπου. Ἀθήνησι τῇ 16ην Φεβρουαρίου 2909 Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος Νικ. Λάφης

Ἀριθ. 4032. Ἀποδεικτικὸν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην (18ην) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1909 ἐνεακοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5 Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος Δικαστικός Κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Κ. Στεργίου τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου Νικ. Λάφης πληρεξούσιου τοῦ Κωνσταντινίου Λαγὰ κατοικοῦ Ἀθηνῶν μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν Κον Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὴν ἀγνώστου διαμονῆς Εὐτέρπην σύζυγον Κωνστ. Λαγὰ τὸ γένος Γεωργίου Παρίση κάτοικον πρῶην Ἀθηνῶν ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 565 τῆς 14 Φεβρουαρίου 1909 πράξεως προτιμήσεως τοῦ Κον Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν δι' ἧς ὀρίζει δικάσιμον τῆς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένης ἀγωγῆς του τὴν πρότην συνεδρίασιν (τμήμα Συνοδικῶν) μεθ' ἡμέρας εἰκοσι ἀπὸ σήμερον κλπ. πρὸς γνώσιν τῆς καλουμένην πρὸς συζήτησιν ὅτε καὶ ὅπου ἡ ἄνω πρᾶξις ὀρίζει καὶ εἰς ἐνδεξιῶν.

Ὁ Λαβὼν Εἰσαγγελεὺς Κ. Ροῦζῶς

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ Κ. Στεργίου

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς μου ἀποδεικτικῶν. Ἀθήνησι τῇ 18ην Φεβρουαρίου 1909. Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Ν. Λάφης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 656 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως του δεσθῆν τὴν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1908 ἀτήσιν περὶ διαζυγίου τοῦ Μιχαὴλ Ν. Διαλεμένου Χαλᾶ κατὰ τῆς συζύγου του Μαρίας τὸ γένος Γεωργίου Χαλᾶ, διέταξε τὴν δηλοποίησιν καὶ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 677 καὶ 686 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀριζόμενα μέρη. Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1909 Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Σπύρος Π. Σ. Συνοδικῶς

ΔΙΚΟΓΡΑΦΑ

ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὰν ἀταλιν μεταφράζονται καὶ ἀντιγράφονται ἀντὶ δραχ. 3 τὴν σελίδα (χαρτοσήμου) εἰς τὸ γραφεῖον ἀντιγράφων διὰ γραφομηχανῶν, πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου (Καρότυπ) ἀριθ. 10. Πληρεξούσια ξένα μεταφράζονται ὡσαύτως.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ Τόμ. 1. τεύχ. Α' 1908 Τιμᾶται δραχ. 5

ἩΛΙΑ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ Ὑφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου

ΕΙΔΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Εἰς τεύχος ἐκ σελ. 78 ἐδημοσιεύθησαν μελέται τοῦ πλήρους μέλλοντος συγγραφέως καὶ ὑφηγητοῦ, ὑπὸ τοὺς τίτλους: «Συγχώνευσις Ἀστικοῦ καὶ ἔμπορικοῦ δικαίου. Λόγος ἐναρκτήριος ἐπὶ ὑφηγησῆς. Χρόνος τῶν γενεθλίων τῆς Ἀστικῆς ἀγωγῆς, κατὰ τὸν νόμον περὶ σημάτων. Ἡ συναλλαγματικὴ ὡς τίτλος ἐκτελεστός».

Τύποις Π. Α. Πετράκου